

— Διατί, εἶπε, δὲν δέχεσαι τὴν πρόσκλησίν μου;

— Λοιπὸν! νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν· τὸ κάμνω ἐξ αἰτίας τῆς γυναικός μου. Πρέπει νὰ ὑπάγω αὐτὴν τὴν ὥραν νὰ κενώσω τὸ ποδόλουτρόν της, καὶ ἂν δὲν ὑπάγω δὲν εἰςεύρω τί θὰ μοῦ κάμη.

— Πῶς! εἶσαι ἀνὴρ καὶ ἀφίνεις νὰ σὲ ἐξουσιάζῃ μία γυναῖκα; Ποῖος ἤκουσε ποτὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Ἢ θὰ σοῦ εἰπῶ τί θὰ ἔκαμνα ἐγώ. Ἢ... Ἢ...

— Τί θὰ ἔκαμνες; ἠρώτησεν ἡσύχως ἡ εἰσελθοῦσα σύζυγός του χωρὶς νὰ τὴν ἐνοήσῃ.

— Ἢ... ἐπήγαινα ἀμέσως νὰ κενώσω τὸ ποδόλουτρόν της. Ἀμέσως! ἐνοεῖς;

Μανδαρῖνος διέταξεν ἕνα χρυσοχόον νὰ τῷ κατασκευάσῃ δύο βάρβους ἐκ σφυρηλάτου χρυσοῦ. Ὅταν ὁ τεχνίτης τὰς ἔφερεν, ὁ μανδαρῖνος ἠρώτησε τὴν τιμὴν των.

— Ἐξοχώτατε, εἶπεν ὁ χρυσοχόος, καθὼς γνωρίζεις ὅλος ὁ κόσμος, ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ εἶναι ὄρισμένη, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐξοχότητά σας θὰ ζητήσω μόνον τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς.

— Καλά, εἶπεν ὁ μανδαρῖνος· τότε λοιπὸν πάρε τὴν μίαν βάρβον, κρατῶ τὴν ἄλλην, καὶ δὲν σοῦ χρεωστῶ τίποτε.

B.

ΤΑ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΑ ΜΑΣ

[Ναυτικὸν ᾄσμα μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Λαμπιέρ καὶ ψαλὲν ὑπὸ χοροῦ κατὰ τὴν ἐν Φαλήρῳ φιλανθρωπικὴν ἐορτήν.]

Ὡς ποτε ἐμεῖς δίχως τιμὴ καὶ δίχως περιφάνεια,
Κακόμοιρα ναυτόπουλα, τῆς θάλασσας παιδιὰ,
Ὡς ποτε θὰ σαπίναμε μὲς ἔσ' στενά λιμάνια
Κοντὰ στὴν ἀμμουδιά!

Ὡ, τί κατάρρα, τί ἄντροπὴ!
Πάντα νὰ ζοῦμε στὸ κουπί!

Πότε ἡ Νεράιδες τοῦ γιालοῦ κλωνιά μαργαριτάρια
Θὰ πλέξουνε στὰ χέρια τους στεφάνια ζηλευτὰ
Καὶ θὰ μᾶς στεφανώσουνε ἄν ἄξια παληκάρια
Μὲ τὰ στεφάνια αὐτὰ.

Μὲ τί χαρὰ καὶ προκοπὴ
Θὲ νὰ τραβοῦμε τὸ κουπί.

Πότε ἂ ἄνοιξῃ ἡ μοῖρά μας καὶ ποτε θὰ σκορπίσῃ
Τὸ σιδερένιο χέρι μας γιὰ δευτέρη φορὰ
Τὴ φλόγα ποῦ ξαπέστειλαν ἔς Ἀνατολὴ καὶ Δύση
Τ' ἀθάνατα Ψαρά!

Καὶ δὲν θὲ νᾶνε πλειὰ ἄντροπὴ
Ποῦ θὰ τραβοῦμε τὸ κουπί.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σπουδαιστάτην γεωγραφικὴν ἀνακάλυψιν ἐποίησεν ἐσχάτως ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀφρικανικοῦ ποταμοῦ Κόγκου ὁ πλοίαρχος Θόμσον. Ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων καταμετρήσεων τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης κατεδείχθη ὅτι τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ εἰσχωρεῖ εἰς τὸν ὠκεανὸν μέχρις ἀποστάσεως 550 χιλιομέτρων σχηματίζον ἐκατέρωθεν δύο μεγάλα ὑψώματα ἀποτελεσθέντα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ποταμίων ὑδάτων παρασυρομένων παντοειδῶν ἀντικειμένων. Ἡ θάλασσα εἰς τὰ μέρη ἔπου εἶναι τὰ ὑψώματα ἔχει βάθος 180 μέτρων μόνον, ἐν ᾧ πλησίον αὐτῶν τὸ βάθος της εἶναι 1800 μέτρων. Ἐκ τούτου συναγεται ὅτι διὰ προσχώσεως ἐσχημάτισεν ὁ ποταμὸς ἐν τῇ θαλάσσῃ ὄρη ἔσοιρα κατὰ μέσον ὄρον ὕψους 1620 μέτρων. Ὅθεν ὁ Θόμσον συμπεραίνει ὅτι μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου τὰ ὄρη ἐκεῖνα θὰ ἀναδύσωνται ὑπὲρ τὴν ἐπιράνειαν τῆς θαλάσσης καὶ θὰ σχηματισθῇ μέγιστον δέλτα τοῦ ποταμοῦ, ἀποτελούμενον ἐκ δύο ἐπιμηκεστάτων νήσων, αἵτινες θὰ διαιρῶσιν αὐτὸν εἰς τρία μέρη.

Κατὰ τὰ ἐσχάτως δημοσιευθέντα πορίσματα τῆς ἐν Σερβίᾳ ἀπογραφῆς τοῦ 1884, κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου ὁ πληθυσμὸς τῆς Σερβίας ἀνῆρχετο εἰς 1901 118 κατοίκους· τούτων μόνον 175 243 ἦσαν ἐγγράμματοι· 149 873 ὠμίλουν τὴν ῥωμουνικὴν γλῶσσαν, 1411 ἦσαν τυφλοὶ καὶ 2049 παράφρονες. Ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀρρένων ὑπερέβαινε κατὰ 55040 τὸν τῶν θηλέων. Ἡ δὲ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ ἐν ἔτει 1884 ἦτο ὡς ἑξῆς: Γάμοι 16,869· γεννήσεις 90,143 (ὧν μόνον 848 μὴ νόμιμοι), θάνατοι 52,911, θνησιγενῆ βρέφη 1358.

Ὁ Βὲν Χάι, ὁ ἐπιτηρητὴς τῶν ἠθῶν ἐν τῷ Οὐρανίῳ κράτει, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σινικὴν κυβέρνησιν σχέδιον νόμου περὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν γυναικῶν, σκοποῦν κυρίως νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν ἐπιτεινομένην εἰσαγωγὴν εὐρωπαϊκῶν ἐθίμων. Αἱ γυναῖκες ἐν Σινικῇ εἶχον ἀρχίστην πρό τινας νὰ περιφέρωνται ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἄνευ ἀκολουθίας καὶ τὸ χεῖριστον νὰ φοιτῶσιν εἰς θέατρα καὶ ἄλλους δημοσίους τόπους. Πρὸς ἄρσιν τοῦ τοιοῦτου ἀνηκούστου σκανδάλου παρέστη ἀνάγκη ἐπιβολῆς αὐστηροτάτων ποινῶν. Ἀλλ' οἱ Σῖναι εἶναι ἀνθρωποὶ πρακτικώτατοι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς ποινὰς δὲν ἐπιβάλλουσιν εἰς τὰς γυναῖκας ἢ τὰ κοράσια, τὰς παραβαινούσας τὰ διατεταγμένα, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀνδρας, πατέρας ἢ κηδεμόνας ἢ συζύγους, ἀπ' ὧν ἐξαρτῶνται αἱ γυναῖκες. Ὅθεν ὡσάντις γυνῆτις διαπράξῃ προσβολὴν τῶν δημοσίων ἠθῶν τῆς Σινικῆς, ἦτοι ἐξέλθῃ μόνη εἰς περίπατον ἢ μεταβῆ εἰς θέατρον, ὁ σύζυγος αὐτῆς καταδικάζεται νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν τῆς μαστιγώσεως. Οὕτω αἱ δυσπρεσטיμέναι κατὰ τῶν ἰδίων συζύγων ἔχουσι προχειρότατον τὸν τρόπον τῆς ἐκδικήσεως.

Ὅσον περισσότερον πνεῦμα ἔχει τις, τόσοον πλειότερας καλλονὰς ἀνακαλύπτει ἐν τῇ φύσει. Ἀλλ' ὅταν ἐράται, δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἐρωτευμένος. Διότι ὅταν ἐράται, δὲν εὐρίσκει παρὰ μίαν μόνην καλλονήν. (Πασχάλ.)